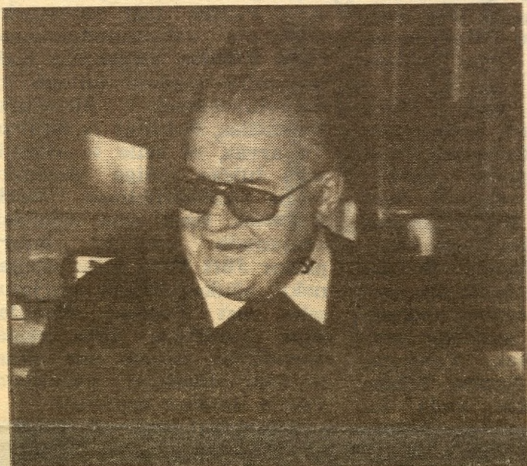

Kool Keila-Joa mändide all

- Koolimaja.
- Muusikatunnis.
- Arst Reet Rõuk mõõdab VII klassi õpilase Raivo Bibikovi vererõhku.
- Oppealajuhataja Helle Keel.
- Direktor Mati Kukk.

ISI TRAPIDO fotod

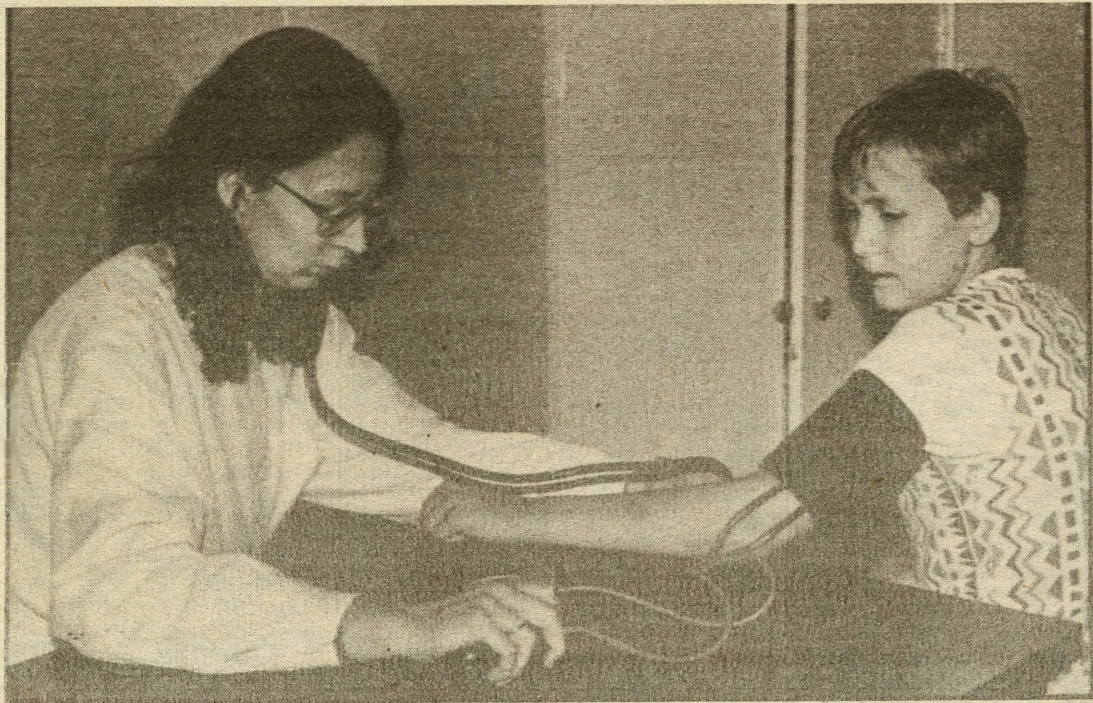
«Ja siis veel midagi: katsi paremini õppida. Kui sa just nii palju ei saa, kui üles on antud, pole viga. Ega ma sind selle eest ei karista. Peaasi, kui sa õpid, niipalju kui seda ka on, siis püüa hästi õppida.»

«Ma õpin homseks pool-vene keele tükist.»
«Tubli, õpi pool. Aga tead, hästi.»
«Kui ma kahte rehkendusi ei jõua teha, ma teen ühe?»
«Kah võib. Tubli, kui sa

ühegi teed. Tee lihtsalt nii palju, kui jõuad. Aga teiste käest ära kirjutada ja siis minule valetada, et sa ise tegid, seda ära tee kunagi. Jääb siis nii?»

(O. Luts. «Kevade»)

Sedapuhku teeme juttu ainulaadsest koolist. Teist niisugust Eestis pole, Harjumaast rääkimata. Keila-Joa Sanatoorses Internaatkoolis saavad keskhariduse lapsed, kes mitmesuguste tervisehäirete tõttu tavalisest koolis ei saa kuigi edukalt õppida.

Kui see kool 1964. a. tegutsema hakkas, oli ta mõeldud reumahaigetele lastele. Nüüd on olukord pisut muutunud. Arst REET RÕUK: Reumahaiged lapsi on vähemaks jäänud. Meie praegused õpilased on südame-, neeru-, kopsuhaiged. Nende hulgas on ka diabeetikuid. Lisaks veel käitumishäiretega lapsed. Füüsiliselt on nad terved, aga närvid pole küll korras.

Oppeaasta alguses vaadatakse kõik kasvandikud arstlikult läbi ja jagatakse gruppidesse. Igal grupil on kehaline kasvatus omamoodi. Ühtedel pole mingeid piiranguid, teistel väljendatakse teatud harjutusi, kolmandad osalevad vaid ravigõimlemises, neljandad aga vajavad suuremat kehalist koorust. Nendel on lisaks tavalisele kehalisele kasvatusesele paar korda nädalas veel ka ravigõimlemine.

Kooli meedikud — arst ja kolm õde — on Tallinna Keslinna Lastepolikliiniku palgal. Sama raviasutuse eriarstid hoiavad pidevalt silma peal oma siinsetel patsientidel.

Arvan, et meie elu oma režiimi, metsaõhu, ravigõimlemise ja kõige muuga mõjub lastele hästi.

Oppealajuhataja HELVE KEEL: Koolis on 150 last. Kõige väiksemad õpivad III ja kõige suuremad XII klassis. Viimases on ka kõige vähem õpilasi — 10. Kõige rohkem on lapsi VIII klassis — 28. Õpetajaid ja kasvatajaid on kokku 30. Programm on sama, mis teisteski koolides.

Õpilaste vaba aega aitavad sisustada mitmesugused ringid: mängitakse korvpalli, pildistatakse, matkatakse. Lisaks organiseerivad vanemate klasside õpilased nooremate jaoks huvialaringe. Nii juhatab Anneli Leht näiteringi, Janne

Heinpalu lauluringi, Meri Tamm kunstiringi. Koolil on oma õpilasaktiiv, kes korraldab mitmesuguseid üritusi.

Väikesi probleeme on olnud mõningate poisterühmadega, aga oleme saanud need ikka ära lahendada. Meie kollektiiv ei ole nii suur, et ei saaks iga õpilasega eraldi töötada, kui olukord seda nõuab.

Möödunud kevadel tekkis oht, kas meie kool üldse alles jääb. Asja abituuriumi jõudnud olid ahastuses: mis neist saab, sest nad ei suutnud ette kujutada, et peavad teise kooli minema. Õnneks jäi kool alles. Siin on laste jaoks väga hea koht — rahu ja vaikus, õppimist ja tervenemist soodustav režiim ja muidugi määrimine.

Direktor MATI KUKK: Võtsime oma kooli ligi nelikümme aastat tagasi. Neil olid tekkinud konfliktid kooli ja koduga, isegi kambaga. Siin kampsid, kellega koos hulkuda, pole. Üritame omalt poolt nendega mitte tüli kiskuda. Teeme nii nagu õpetaja Laur Toetsiga tegi. Õpi täna natuke, homme jälle natuke, aihuh õpi. Ja asi edeneb. Õpivadki.

Meie kool peab jääma püsima. See on ainuke võimalus hariduse andmiseks nendele lastele, kel tervis ei pea vastu kooliteel külmetamisele, kel kodused asjad ja olukorrad on pealegi sassis. Niisugusel lapsel jääks põhikoolgi lõpetamata, keskkoolist ei maksa rääkida.

Missuguseks meie kool peab kujunema, ei oska päris täpselt öelda. Üks võimalik lahendus oleks tegutsemine erakoolina. Kas see mõte on meie tingimustes rakendatav, on veel küsimus. Ent missugune ka lahendus oleks, lähtuma peab sellest, et meil Eestis on palju lapsi, keda saab aidata vaid sanatoorne kool.

Kella poole kolme ajal oli kooliasula keskel veel rõõmus, sagin. Lapsed tulid sööklast. Pool tundi hiljem valitses mändide all vaikus. Oli puhketund.

HANS TREIMANN
ISI TRAPIDO fotod